Cine sunt victimele traficului de persoane și cum ajung victime

Părinții, profesorii, consilierii școlari și chiar directorii de școli pot observa anumite semnale de risc ale traficului de persoane.

Materialul acesta explică cine sunt copiii afectați de traficul de persoane, cum ajung să fie recrutați și cum puteți cere ajutor.

Urmărește clipul campaniei „Ascultă-ți instinctul” și apoi arată-l și copiilor sau altor adulți din jur.

1. Situația în România

- În primul semestru din 2026 au fost identificate **430** de victime ale traficului de persoane, cu **32%** mai multe decât în aceeași perioadă din 2025, dintre care aproximativ **36%** minori, potrivit Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane (ANITP). Anul trecut au fost **707** victime dintre care **40%** minori.

- Majoritatea victimelor **(85%)** sunt persoane de sex feminin: fetele/minorele - 31%, iar femeile - 54%.
- **87%** dintre victimele minore sunt fete.
- Exploatarea sexuală rămâne principala formă de trafic (74% dintre victime), urmată de munca forțată (12,6%), obligarea la cerșetorie, comiterea de fapt ilicite, stares de sclavie.
- Cifrele reprezintă cazurile identificate, amploarea traficului de persoane poate fi mai mare.

2. Cine sunt copiii cei mai expuși

Orice copil poate ajunge victimă, dar principalele victime sunt:

- **Adolescentele.** În primul semestru din acest an, 87% dintre victimele minore au fost fete, acestea fiind în special ținte ale exploatării sexuale și ale pornografiei infantile.
- **Copii marginalizați,** din sistemul de protecție sau cu acces redus la educație. Deosebit de vulnerabili sunt copiii din instituții de îngrijire și copiii străzii, alături de cei din comunități marginalizate. Sărăcia, lipsa unei educații adecvate și accesul necontrolat la rețelele sociale sunt printre principalii factori de risc .
- **În cazul băieților,** principalele forme de exploatare sunt munca și cerșetoria forțată, urmate de activitățile infracționale forțate (furturi din buzunare, tâlhării, distribuție de droguri).

3. Cum ajung copiii să fie recrutați

Traficanții vizează mai ales copiii pentru că aceștia întâmpină dificultăți în a distinge interacțiunile autentice de cele înșelătoare. Traficanții exploatează acest lucru creând identități false care par de încredere sau ușor de simpatizat.

De cele mai multe ori, recrutarea este prin cineva cunoscut.
Majoritatea recrutorilor nu sunt străini. În 2025, aproape jumătate dintre victime au fost recrutate prin persoane cunoscute: prieteni, parteneri de viață, rude sau cunoștințe, care au folosit relația de încredere.

Metoda loverboy

Majoritatea victimelor minore – deci, în special fetele – sunt recrutate prin această metodă.

Traficantul se preface îndrăgostit, promite o viață mai bună și, uneori, se logodește sau se căsătorește cu victima pentru a o lega sentimental de el. Dependența emoțională și/sau financiară îi oferă o „garanție” că victima nu va cere ajutorul autorităților, de teamă. **În 2025 numărul victimelor recrutate astfel a crescut cu aproape 30%, conform ANITP.**

Grooming (ademenirea sexuală a minorilor)

Grooming-ul înseamnă construirea treptată a unei relații de încredere cu un minor, online sau offline, pentru a facilita ulterior o interacțiune sexuală.

Agresorul este, de regulă, mult mai în vârstă decât victima și își folosește poziția de putere și vulnerabilitatea copilului. Multe victime minore ajung să fie forțate la prostituție în apartamente transformate în bordeluri clandestine, ori obligate să producă materiale pornografice.

Una dintre manifestările groomingului este incriminată în Codul Penal sub denumirea de «racolarea minorilor în scopuri sexuale» (art. 222) și vizează situația în care o persoană majoră îi propune unui minor sub 16 ani să se întâlnească în scopul unui act sexual.

Mediul online

Tot mai mulți copii sunt abordați online.

Câteva mecanisme pe care merită să le cunoașteți:

- **Catfishing:** adultul își creează o identitate falsă (prieten de aceeași vârstă, mentor, partener romantic) pentru a câștiga încrederea copilului.
- **Sextortion:** copilul este constrâns să trimită conținut explicit, sub amenințarea expunerii.
- **Platforme precum TikTok, Discord, Roblox sau aplicații de mesagerie precum WhatsApp** devin canale noi de exploatare. Acestea pun accent pe interacțiune în timp real și pe conținut efemer, mesaje sau imagini care dispar după scurt timp, facilitând manipularea și ascunderea urmelor. Uneori agresorii abordează copiii în jocuri precum Roblox sau Minecraft și îi mută pe Discord.
- **Imagini sexuale ilegale:** aproape **1** din **3** copii a primit imagini sau mesaje cu caracter sexual online.

- **Inteligența artificială și tehnologiile deepfake** complică foarte mult situația. Traficanții pot crea identități, fotografii sau videoclipuri extrem de convingătoare, făcând dificilă diferențierea dintre realitate și fals.

4. Formele de exploatare

Formele de exploatare cele mai întâlnite în cazul minorilor:

- **exploatarea sexuală,** inclusiv online;
- **materialele care conțin abuzuri sexuale asupra minorilor** - denumirea introdusă prin Legea nr. 201/2026 (în vigoare din 18 octombrie 2026), care înlocuiește în Codul penal termenul „pornografie infantilă", pentru că exprimă corect natura faptei: abuzul asupra unui copil. Pedepsele pot ajunge la 12 ani de închisoare ;
- **munca forțată, cerșetoria forțată și obligarea la comiterea de infracțiuni** (de exemplu, furturi sau vânzarea de droguri).

În 2025, **80%** dintre victimele minore au fost exploatate sexual sau au fost implicate în producerea de materiale cu abuz sexual.

Niciodată nu este vina victimei și în analiza eventualelor fapte săvârșite de victimă, autoritățile trebuie să țină cont dacă acestea au fost consecința directă a traficului sau a exploatării la care a fost supusă.

Chiar dacă minorul afirmă că a acceptat anumite activități sau că a plecat de bunăvoie împreună cu recrutorul, acest lucru nu exclude existența infracțiunii de trafic de minori când sunt îndeplinite condițiile legii.

5. Cum puteți ajuta

Prevenirea începe cu comunicarea.

Câteva repere pentru cadre didactice și părinți:

- **Creați un mediu de încredere:** copiii trebuie să simtă că pot vorbi despre ce li se întâmplă, online sau offline, fără teama de a fi judecați sau pedepsiți
- **Vorbiți despre siguranța online:** cum se recunosc profilurile false, de ce nu se dau informații personale necunoscuților și ce riscuri au conversațiile cu persoane întâlnite online
- **Discutați despre limite:** o relație în care cineva presează, izolează sau cere secrete nu este una sigură; copiii pot fi încurajați să-și asculte instinctele

- **Verificați împreună setările de confidențialitat**e și explicați de ce sunt importante
- **Atenție la ofertele „prea bune”:** ofertele de muncă fără contract sau fără informații clare despre angajator, promisiunile de câștiguri foarte mari, cererea de a preda documentele personale, restricționarea libertății de mișcare și amenințările, sunt considerate ca fiind semnale de alarmă de către Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane
- **Pentru aprofundare:** există un ghid național de identificare a traficului de minori, adresat specialiștilor care lucrează cu copiii, inclusiv cadrelor didactice.

6. Dacă aveți o suspiciune

Nu trebuie să fiți siguri că un copil este victimă ca să cereți ajutor: o suspiciune este suficientă pentru a lua legătura cu specialiștii.

- **Urgențe: 112** - Pericol imediat pentru un copil
- **Telefonul Copilului – număr unic național: 119** (gratuit, non-stop) – Raportarea abuzului, neglijării sau exploatării unui copil; poate fi apelat inclusiv de școli
- **Linia gratuită ANITP (Telverde):**
  0800 800 678, luni-vineri, 08:00-16:00
  din străinătate: **+40 21 313 31 00;**
  anitp@mai.gov.ro - Informații și sesizarea unor posibile cazuri de trafic de persoane

Legea nr. 201/2026 modifică și art. 266 din Codul penal (nedenunțarea) pentru anumite abuzuri asupra copiilor. Vă recomandăm să discutați cu un consilier juridic despre obligațiile concrete de sesizare.

7. După identificare: protecție și recuperare

După identificare, copiii au nevoie de recuperare psihologică, reintegrare socială, servicii specializate pentru minori și protecție pe parcursul proceselor penale, astfel încât să nu fie traumatizați din nou.

Dacă vreți să știți mai multe

Puteți afla detalii de aici:

World Vision România
https://worldvision.ro/?s=Child+Protection+Compact

Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane - ANITP
https://anitp.mai.gov.ro/

Asociația eLiberare
https://eliberare.com/

Consiliul Europei / GRETA
https://www.coe.int/en/web/anti-human-trafficking/greta

Codul penal – art. 222, Racolarea minorilor în scopuri sexuale (e-juridic.manager.ro)
https://e-juridic.manager.ro/codul-penal/legislatie-6+ani/

Proiectul Child Protection Compact (CPC) este coordonat de World Vision și implementat împreună cu World Vision US, Asociația VeDem Just, Asociația eLiberare, FONPC - Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Copil, Fundația Terre des hommes România și Code for Romania, în parteneriat cu Guvernul României, prin autoritățile publice cu responsabilități în domeniu, și cu sprijinul Departamentului de Stat al Statelor Unite. Prin această colaborare, proiectul consolidează capacitatea autorităților și a comunităților de a preveni, identifica și răspunde mai eficient cazurilor de trafic de minori.

Parteneriatul Cadru privind Protecția Copilului (CPC) își propune îmbunătățirea coordonării dintre guvern, societatea civilă, sectorul privat și părțile interesate din comunitate, pentru a reduce riscurile și vulnerabilitățile care duc la traficul de copii și pentru a oferi servicii integrate centrate pe victime, adaptate copiilor și bazate pe înțelegerea traumei, punând accent pe evitarea revictimizării și retraumatizării minorilor afectați.

Programul, implementat în perioada 2024-2029 și condus de către World Vision, este finanțat cu sprijin din partea Departamentului de Stat al SUA, Biroul pentru Monitorizarea și Combaterea Traficului de Persoane.

Acest material a fost finanțat printr-un grant acordat de Departamentul de Stat al Statelor Unite. Opiniile, constatările și concluziile exprimate aparțin autorului/autorilor și nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Departamentului de Stat al Statelor Unite.